

МІМІКРІЯ ТА ЕЙФОРІЯ

Подивишся сучасні мелодрами
Про тих, які за бороду схопили Бога,
І свічку не поставили у храмі
За те, що привела їх в рай дорога.

Тепер вони живуть у інтер'єрах
Палаців, як у вісімнадцятому віці,
До послуг їм і гроші і кар'єра,
І здерте все багатство із провінцій.

Як швидко вирости з нічого статки,
Манери вишукані звідкілясь з'явилися,
А ще недавно не було їх і в зачатку,
Поглянь, як обрані причепурились.

Товаришів тепер зовуть панами,
І дивляться вони презирливо і скоса,
На тих, кого вважають мужланами,
І проти кого так задерли носа.

Та кажуть: від суми не зарікайся,
Упасти можеш несподівано, козаче,
Як вгору високо не піднімайся:
Тюрма, можливо, за тобою плаче.

А головне: за гроші щоб купити

Безсмертя та здоров'я, ми іще не чули,
Ні Бога, ні Природу обдурити
Не можна, мабуть, ці пани забули.

Нехай живуть, але не заплатити
Не допоможе можновладцям мімікрія,
У борг ніхто не зможе вічно жити,
Хоч як би не сліпила ейфорія.

Дата написання вірша: 2021-01-05